

první věta - od oui, il y a qqn
stylové roviny

« Ano, někoho jsem měla ». Slyšet to potichu z jejích úst, s takovým tím ulevujícím a šťastným úsměvem mi způsobilo, že jsem měl pocit jako by mi do srdce udeřilo dělo a okamžitě jsem spadl z postele a řval jako malé děcko směrem ke stropu. Přisahám, aniž bych se o to snažil, spadl jsem nenuceně na záda na zem a zakřičel jsem « Neeeeeeee!!!! », dvakrát nebo třikrát po sobě s **tvářemi sevřenými v dlaních**, úplně stejně jako ve filmech, ale bez výpravy, jakékoliv strojenosti, a aniž bych na zlomek sekundy pomyslel, že mé chování a křik mohli připomínat nepovedenou scénu z nějakého špatného televizního seriálu. Spadl jsem a křičel, prsty se snažil rozmačkat si obličej, rval si u toho vlasy a cítil jsem, že mi z tváře a čela najednou začala téct krev, až skoro k vykrvácení. Řeknu ti, to všechno bylo tak bolestivé. Tolik bolesti v tak nesmyslných malých detailech tohoto druhu, v takovém nahromadění, **které je k ničemu, ale už tě nepustí.**

Text pojednává o citovém výlevu hlavního hrdiny, přibližně třicátníka spíše ke čtyřicítce, který se právě dozvídá, že mu jeho manželka byla nevěrná - měla s někým poměr.

Přímá řeč hned z kraje textu *Ano, někoho jsem měla* by mohla evokovat, že se jednalo o delší poměr, nicméně se mi do překladu hodí více než *ano, někdo tu byl*. Výraz *mes doigts crispés dans mes joues* jsem přeložila voleněji ve smyslu, že měl hrdina tváře nešťastně sevřené v dlaních, dokázala jsme si tak lépe představit situaci. V případě termínu *mise en scène* jsem se přiklonila pro *výpravu*, ve významu « to všechno okolo, zátiší apod. »; nepoužila jsem slovo *inscenace*, neboť se používá hlavně u divadelních her a hrdina přirovnává situaci k nějakému filmu. Tu samou teorii jsem použila dále u slova *théâtralité*, vyhnula jsem se překladu, který by byl lepší v kontextu popisu divadla, proto jsem zvolila slovo *strojenost*. ANO, DOBŘE

Význam slova jsem pochopila tak, že hrdina jednal úplně nenuceně/přirozeně, jak již dříve uvedl. *Mauvais scène* jsem přeložila jako nepovedenou scénu, protože jsem nechtěla, aby se mi dvakrát opakoval stejný výraz (*špatný*), který jsem použila hned na to. U této věty jsme se také rozhodovala, jestli nepoužít slovo *telenovela (série télé)* televizního seriálu, což nám evokuje typ seriálu, kde dochází k velmi expresivnímu vyjádření pocitů, až k přehrávání emocí. V poslední větě jsem s překladem trochu bojovala, moc jsem nepochopila význam spojení « *dans mes petits détails a la con de ce genre* »

Komentář (pro všechny):

je třeba předem stanovit stylovou rovinu a její prvky: hrdina se otevřeně zpovídá, tedy potřebujeme rysy mluvené až hovorové řeči, místy je i ironie, mluví se bez patosu, „naturalisticky“ podle Zoly, jako kdyby pozoroval někoho jiného

- jistá pasivita, je ve vleku událostí (*me fait tomber du lit, naturellement tombé*)
- *sans mise en scène* = bez režie, nikdo mu to nepředepsal dělat, bylo to spontánní
- Poslední souvětí těžké: rysem hovorovosti je, že se myšlenka opakuje, tedy „*petits détails à la con de ce genre*“ je zhruba totéž jako „*accumulations de ce genre*“ – prozradí to i stejný přívlastek „*de ce genre*“ – takže „*qui n’y sont pour rien*“ platí pro oboje.

Výsledek např: .. v takovýchhle debilních (apod.) detailech/maličkostech, v takové jejich souhře// když se takhle nahromadí, vlastně za nic nemůže/ nemůžou, ale už tě (to) nepustí

Hodnocení: místy - P3, P5, P9 – velké posuny smyslu nebo stylu (srovnejte s komentářem výše),

byla by potřeba pečlivá korektura, ale pochopení v celku dobré, Váš komentář svědčí o některých správných postupech D